

ואתחננו

גיליון מיוחד בעקבות פרשת העינויים

מערכת

אנשים אחים אנחנו

לא רצון לאנרכיה אלא בעיקר כאב על בטחון מופקר וכבוד ישראל המושפל.

"מבוגר אחראי" אוהב את כל אחיו, מנסה להכירם ולהבין ללבם. דחייה גמורה והכרזה על אחים שהם "יותר גרועים ממחבלים" אינה עושה טוב לאף אחד. מי שנדחה לא יתחשב באחיו המתנכרים, ומי שרוחה מפורר את האחוה והערבות-ההרדית שהם היסוד האמיתי לחוסן הלאומי-היהודי שלנו. מתוך אהבה והבנה אפשר בהחלט גם להוכיח, "כִּי אֵת אֲשֶׁר יִאָהֵב ה' יוֹכִיחַ", ולנתב את העוצמה והאכפתיות לאפיקים בונים ומתוקנים. מתוך אהבת ישראל, אינן ספק לרגע מיהו אויב ומיהו אוהב, ולא נסיון להסיט את תשומת הלב מהאויב האמיתי שאינו זקוק לתירוצים כדי לפגוע בנו.

האכפתיות הנפלאה שגילה ציבור רחב מאד בפרשה הזו, מעודדת ומראה שעם ישראל לא שכח את הערבות ההרדית. מכוחה של הערבות הזו, נזכה בעזרת ה' ליישב את המחלוקות הפנימיות בינינו, ולהתקדם כולנו יחד לקראת עתיד טוב יותר, למדינה יהודית מתקנת על פי התורה. וגם למי שבתקופה האחרונה נוהג מעט בהתנכרות - פוליטיקאים אישי ציבור, מחנכים או סתם אחים - הדלת פתוחה לחזור ולחדש את האחוה. "חברים כל ישראל".

על העלון: בעלון זה הבאנו בפניכם כמה התייחסות ל"פרשת העינויים" ולמה שמתלווה אליה, מזוויות שונות. מי שחושב שזה חשוב מוזמן להמשיך עמנו הלאה.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

כן, כולנו אחים. מראשי השרים היושבים על כסאם ועד אחרוני הנערים היהודים העצורים בשב"כ. כולנו אחים - דתיים, מסורתיים, חרדים וחילוניים, עירוניים, מתנחלים ונוער הגבעות. כולנו אחים, ואוי לנו אם נשכח זאת. כולנו אחים, ואוי לנו אם נבלבל בין אוהב לאויב. כולנו אחים, כי ישראל ערבים זה לזה.

מרגע שהחלה להיחשף האלימות שעברו העצירים היהודים במחלקה היהודית של השב"כ, קמה זעקה ומחאה גדולה, זעקה שבאה מתוך אותה תחושת אחווה וערבות, זעקה הדרושת להפסיק מיד את החקירות במחלקה היהודית ולהקים ועדת חקירה בנושא.

ניסיון ההכחשה התברר כשקר, או טעות חמורה במקרה הטוב. לצערנו, היו עינויים. היו ואולי עוד ישנם בשעות אלו ממש. בפרשה אנו קוראים "וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אֶחָיו וַיֵּרָא בְּסִבְלָתָם, וּמִפְרֵשׁ רִשׁוֹ: "נתן עיניו ולבו להיות מיצר עליהם" - כדי לדעת מה עובר על אחים שלנו, צריך לראות בעיניים.

ניסיון ההצדקה גם הוא מוטעה. גם אם מישוה עשה מעשה חמור ביותר, אין כל הצדקה לענות אותו, לא מבחינה יהודית-מוסרית ולא מבחינת חוקי מדינת ישראל (כפי שמוסבר בעלון זה). גם בכתבי האישים המתבשרים כעת, המדברים על "התארגנות טרור" ועל "מרד", יש הרבה מאוד דמיון וניפוח הרחוקים מהמציאות. לא התארגנות אלא מעשי יחידים ללא מערכת מתוכננת. לא מרד אלא בעיקר חלומות נעורים על עם ישראל החי בארצו בזקיפות קומה.

רק עובדות על העינויים 3

התנערו! מכתב אישי מלב נערה 7

בעין אימהית מכתב גלוי לאמהות 9

חיבוק אוהב לדור הבא 13

ובטורו הערבי - הפצצה מתקתקת:

41 אירועים נרשמו באותו יום ביומן האירועים באתר הקול היהודי. ב-27 מקומות **יידו ערבים** **אבנים** לעבר יהודים, אזרחים או חיילים. ב-4 מקומות השליכו ערבים **בקבוקי תבערה** על יהודים, ובמקום נוסף - **מטען צינור**, במקום אחר ירו ערבים על חיילים. ערבי ניסה **לדקור חיילים** ליד מחנה חורון בשומרון, **ורקטה** אחת נורתה מעזה. בארבעה מקומות נוספים נרשמו **התפרעויות**.

פרשת העינויים

- ◀ נחשף: השב"כ חוקר בעינויים קשים נערים יהודים.
- ◀ שלשה שבועות קודם לכן נעצרו שישה נערים, ונאסר עליהם לפגוש עו"ד.
- ◀ היום הוסר האיסור, והתברר כי הנערים נחקרו בעינויים קשים.
- ◀ עמותת חוננו יוצאת לתקשורת, והציבור יוצא לרחובות.
- ◀ עוד באותו יום - אמהות העצורים יוצאות להפגין נגד ראש השב"כ.

יומן אירועים

יום חמישי

ה' טבת

עו"ד אורי
ציפורי

מדון משפטי

האם החוק מתיר לחקור בעיננויים?

היה קונקרטי, תישמט הקרקע מתחת להיתר שקיבלו, וניתן יהיה לדרוש את העמדתם לדין של החוקרים ושל שולחיהם. כמובן, שפיענוח מקרה דומא איננו מתיר חקירות מעין אלו, גם לא בדיעבד.

האם ההודאות שהוצאו בעיננויים קבילות?

בעת כתיבת שורות אלו כלל לא ברור כמה הודו העצורים. אבל אם הם הודו, סימן שאלה גדול מרחף מעל ההודאות אלו, והפרקליטות תצטרך להוכיח את קבילותן כדי להגיש אותן בכל משפט עתידי.

החוק (סעיף 12 לפקודת הראיות) קובע כי הודאה קבילה "רק אם הביא התובע עדות בדבר הנסיבות שבהן ניתנה ההודאה ובית המשפט ראה שההודאה היתה חופשית ומרצון". נטל ההוכחה שההודאה אכן הייתה כזו מוטל על התביעה. לפני הגשת ההודאות לביהמ"ש יכולה ההגנה להגיש בקשה לקיום "משפט זוטא" (משפט קטן) שבו נידונה קבילות ההודאה. במקרה כזה מתהפכות היוצרות והמדינה הופכת מתובעת לנתבעת, אשר צריכה לשכנע את ביהמ"ש כי ההודאה ניתנה מתוך רצון חופשי.

לנוכח הדווחים על שימוש ב"אמצעים מיוחדים" נגד הנחקרים, קשה להאמין, ובלשון המשפטי: ספק גדול, אם ניתן יהיה להוכיח בהליך הפלילי, שההודאות שניתנו (אם ניתנו) תחת עיננויים אכן ניתנו מתוך רצון חופשי. הכותב הינו ראש התא המשפטי בתנועת דרך חיים

פלשוע שוב. ומה לגבי המקרה שלנו? ראשית, נכון להיום, לא נראה שיש "סכנה מוחשית, ממשית וודאית" אותה מנסים חוקרי השב"כ למנוע. אם אין כזו - אין הצדקה לעיננויים. אבל דבר זה עשוי להתברר בעתיד. שנית, ודאי שאין כל הצדקה חוקית לענות אם כל מה שרוצים הוא לפענח פשע שכבר היה, למשל מקרה דומא.

הגנה בדיעבד

עוד יותר מזה, בג"ץ לא התיר לכתחילה שימוש ב"אמצעים מיוחדים", אלא קבע שתינתן הגנה בדיעבד לחוקרים במקרה של שימוש באמצעים כאלו. כלומר, אם הם ייתבעו בבית המשפט על העיננויים, הם יוכלו להגן על עצמם בטענה שנקראת בלשון משפטית "הגנת הצורך" (לפי סעיף 34 לחוק העונשין). להגנה זו הם זכאים אם הם פעלו כדי להציל חיים מסכנה מוחשית, ולא הייתה דרך אחרת למנוע את הפגיעה החמורה בחיי אדם.

כתוצאה מכך התפתח נוהל שבו כאשר השב"כ רוצה לענות נחקרים הוא פונה ליועמ"ש לקבלת אישור מראש, מעין "תעודת ביטוח", לפיה היועמ"ש מסכים לכך שמדובר "בפצצה מתקתקת" וכי ה"אמצעים המיוחדים" נדרשים, ולכן הפרקליטות לא תעמיד לדין את החוקרים בעתיד. לכך למעשה מתכוונים כשאומרים שכל האמצעים שהופעלו הם חוקיים. אלא שהחלטת היועמ"ש איננה חסינה מביקורת. אם יתברר שהמידע שהיה בידי השב"כ לא

אפשרות לענות נחקרים, או בלשון משפטית: להשתמש נגדם באמצעים מיוחדים, נדונה בהרחבה ב"בג"צ העיננויים" (בג"צ 5100/94) שהגיש הוועד הציבורי נגד עיננויים בישראל. בפסק הדין הזה קבע בית המשפט שיש מקרים בהם קיימת הצדקה לעיננויים. מקרים אלו זכו לשם "פצצה מתקתקת". למה? כי המקרה הקלאסי שאליו התייחס בית המשפט הוא כאשר נעצר משהו על ידי השב"כ, והוא מחזיק בידי מידע על מיקומה של פצצה שהוטמנה ותתפוצץ בקרוב. בלי המידע הזה לא ניתן לנטרל את הפצצה, ורבים ייהרגו. במקרה כזה, אומר בג"ץ, יש הצדקה לענות את העצור כדי להציל חיים.

זו דוגמה ספציפית. מהו הכלל שנגזר ממנה? לפי בג"ץ, הכלל הוא שאפשר להשתמש ב"אמצעים מיוחדים", כלומר בעיננויים, כאשר "קיימת ודאות של התממשות הסכנה והיעדר אפשרות למנוע את התממשותה בדרך אחרת, כלומר: שקיימת מידת סיכון קונקרטי ואימננטי להתרחשות הפיצוץ" (לשון בג"צ). פירוש הדברים הוא שבכדי להצדיק את השימוש ב"אמצעים מיוחדים" צריך השב"כ להוכיח שהיה בידי מידע ממשי בדבר כוונה להוציא לפועל 'פיגוע' נוסף ספציפי, והאמצעים שנקטו היו כדי למנוע את הפיגוע הבא. יש לשים לב: לא מדובר על "חשש" לביצוע פשע, ואפילו לא על "אפשרות סבירה" לביצוע פשע. רק על מידע ממשי. אחרת אפשר היה לענות כל פושע, שעלול

איך חברי הכנסת לא מפסיקים את הזוועה?

משה פייגלין

לאיזו מן סדום נתתם למדינה שלנו להתדרדר! איזו מן מדינה נשאת לנו אחרי זוועה שכזו מתחוללת כאן "ברשות ובסמכות ובפיקוח"... היום השמאל מענה את הימין, מחר הימין יענה את השמאל - איזה יופי... העיקר שהכל "ברשות ובסמכות"... הרי הממשלה והבוגי מבצעים את הזוועה הזו מכוחכם! אף אחד מכם לא יכול להגיד - "יש להם רוב ממילא גם בלעדי..." ואם האופוזיציה תתגייס לתמוך (והיא לא) אז לפחות לא מכם יידרש הדם.

מתוך הניוולטר של "זהות"

אינני מצליח להבין כיצד חברי הכנסת של הבית היהודי והיותר לאומיים בליכוד - לא מפסיקים את הזוועה הזו. הרי מענים את הילדים של הבוחרים שלכם עיננויים קשים - עינוי תופת! אין שום תירוץ לדבר הזה, אין שום פצצה מתקתקת ולא שום דבר שמתקרב לזה.

בקואליציה של 61 כל אחד מכם יכול לעצור את הזוועה הזו בהינף אצבע - ואתם לא עושים את זה. לא רק חיי הנערים ושפיותם תלויים בצואריכם, כל עתידה של המדינה תלוי באצבע הקטנה שלכם. כי

העינינויים

רק עובדות בבקשה!

יכול לחפש בגוגל "בג"ץ העינויים". או בלשון השרה איילת שקד (ביום שני) "בצורה אגרסיבית".

8 נסיון ההתאבדות: על ידי של הקטין מופיעים סימני חיתוך ורידים. הם תועדו עבור תיק החקירה ואינם מותירים ספק גם בנוגע לכך שניסה לפגוע בעצמו בשל החקירות האכזריות.

9 הפרסום באתר YNET על מועד אישור הפעלת "אמצעים חריגים" כנגד הנחקרים, תואם את תיאור הנחקרים עצמם לגבי מועד התחלת העינויים.

10 למרות שלא יצרו עד היום קשר אחד עם השני, הנחקרים תיארו את אותם העינויים ואותם תרגילי חקירה:

4 עינוי נוסף: הושבת הנחקר במתקן היוצר לחץ כבד על כפות הרגליים.

5 חשוב לדעת: לא מדובר בספין של עורכי הדין: הנערים התלוננו על העינויים בפירוט בפני השופט שדן בהארכת מעצרו, עוד בטרם פגשו את עורכי הדין. הדברים כתובים בפרוטוקולים של בתי המשפט.

6 תיאור העינויים תואם כמעט לחלוטין את תיאורי העינויים שמבצע השב"כ, כפי שפורטו "בבג"ץ העינויים" המפורסם בנוגע למחבלים ערבים.

7 בכתי המשפט הצהירו במפורש כי מופעלים כנגד חלק מהנערים "חקירות צורך" ו"אמצעים חריגים" - העגה המשפטית של עינויים (מי שרוצה פירוט

לא הכל אנחנו יודעים. לא היינו שם. אבל למה להתווכח? הנה העובדות שאנחנו כן יודעים, בלי שום תוספת. תשפטו בעצמכם:

1 הנחקרים תיארו הפעלת אלימות שכללה אגרופים וסטירות, הטחת הראש בקיר, טלטולים, מניעת שינה במשך יממות שלמות, ועוד.

2 העינויים המרכזיים שפורטו: לאחר חבישת מקומות רלוונטיים בכדי למנוע השארת סימנים: ישיבה על כסא ללא משענת ואילוץ הנחקר (האוזק בידי ורגליו) לשהות במצב של קשת הפוכה. במקביל מבצעים החוקרים לחיצות ומכות בחלקי גוף רגישים.

3 עינוי נוסף: קשירה למיטה כאשר ראש הנחקר נשמט ממנה, ומתיחת אבריו.

אבל השב"כ מכחיש?

אל תתבלבלו. כדאי לקרוא בין השורות של תגובות השב"כ. תחילה הכחישו שב"כ את נסיון ההתאבדות בלבד. אחר כך אמרו שהכל נעשה "על פי חוק". רק כאשר הלחץ הציבורי גבר וגבר, החלו בהכחשת העינויים. ולאט ולאט גם זה נסדק.

מדוע הם מכחישים למרות שהדברים גלויים בבית המשפט? באמת כדאי לשאול אותם.

ואם הם ממציאים את העינויים כדי להסביר מדוע הודו?

במהלך השנים נחקרו עשרות רבות של יהודים בשב"כ - איש מהם לא תיאר כאלה עינויים. גם אלו שהודו במעשים שונים ושילמו מחיר אישי וחברתי כבד - לא תיארו כאלה עינויים. גם הנחקרים כעת, בתחילת החקירה לא תיארו בפני השופט את אותה רמת האלימות אלא רק בעיטות. רק לאחר שניתן אישור מיוחד לעינויים, החלו הנחקרים להתלונן על כך בפני בית המשפט. ושוב - אותם תיאורים, מפי נערים שלא פגשו זה את זה!

Israel Defense Forces

ובטור הערבי - הפצצה מתקתקת:

נרשמו 38 אירועי אלימות ערבים נגד יהודים. חמישה יהודים נפצעו, כולם מיידיו אבנים. כ-23 מקומות יידו ערבים אבנים על יהודים, בשלשה מקומות השליכו בקבוקי תבערה, בשני מקומות מטעני צינור, ובתשעה מקומות התפרעו. במקרה נוסף ניסתה ערבייה לדרוס הייל.

יום שישי

טבת 1'

יומן אירועים

צל הפאשיזם

מאמר עומק ומכתב גלוי לנפתלי בנט

חסמב"י שכתב אחד מחברייהם בתור טיוטה כאל מניפסט מכונן של מרד שעליו נשבעים עליו עם אקדה ותנ"ך, והייתם מבינים שאנשים פועלים מתוך מצוקות מקומיות, מתוך תסכול על חוסר המעש שלך ושל חבריך...

לו הייתם חברים כמו שפעם (שם, בגלות) יהודים ידעו להיות, הייתם הולכים לדבר קצת עם הצעירים הללו ולהכיר את עולמם מבפנים, ולא הייתם ממהרים לחרוץ דין. כי מה שעשיתם, כמו שהיטבת להסביר, היה חריצת דין גמורה, החלטה מושכלת לפנות אל דרך העינויים.

ובעיקר, אם הייתם יהודים ולא רק ישראלים-מכונני-מדינה ששופטים הכל רק לפי השאלה מה מחזק אותה ומה לא, כי אז הייתם מבדילים בין אוהב לאויב, מי לנו ומי לצרינו, מי העניין היהודי יקר ללבו עד מסירות נפש ומי שואף להכחידו עד מסירות נפש, מי שותף בשיח הרוצה בגאולתו של העם הזה, ומי מייחל להיעלמותו של החריג הזה מעל פני האדמה.

תחת זאת אתם בוחרים להמשיך ולאטום אזניכם ולומר בהיתממות מעושה ומאוסה כי מאמינים אתם לשב"כ, ולא לאיתמר בן גביר. השב"כ הוא נטול פנים, ואילו איתמר מספר את העדות האנושית אתה בא במגע, אך אתם בוחרים בצד שאין לו פנים, רק הדר וממלכתיות.

מי יגלה עפר מעיניך מרן הרב קוק זצ"ל, שלאחר עשרות שנים של התמסרות להשפיע על צבור הפועלים בארץ ויתרת על הקשר אתם וסיכנת את מפעל חיך, וכל זאת כדי להציל יהודי אחד, אברהם סטאבסקי, שמא הוא חף מפשע. ועתה באים בשמך ואומרים כי הדאגה לצבור מחייבת שלא לברוק בציציות, והעת היא עת חרום בה צריך לרמוס את נפשות היחידים. במחשבה שניה, לשיטתך מר בנט, היינו יכולים לחסוך את המחלוקת ששיסעה את החברה הישראלית במשך עשרות שנים,

אכבוז השר נפתלי בנט - שלום וברכה!

כבר הרבה שנים מרחף מעל הצבור שאותו אתה מתיימר לייצג צל כבד, צל מתסכל, צל שגורם להמונים בחברה הישראלית לחוש שאתם זרים לו, בעוד אתם אינכם מצליחים להבין: מה רע מצאו בנו. את הצל הזה הוצאת היום מן הבקבוק ואתו האפלת על פאר הצבור שלך.

הצל הזה הוא צל הפאשיזם. ההרגשה שהביחד, והכח שהוא נותן, קודמים לכל אנושיות. בשם המדינה, השלטון, וצל של איום מדומה על חוסנו, הננו להביא בקלות-דעת בלתי-נסבלת סבל על היחידים. שהרי מי הם אותם יחידים, בין אם שרפו בית ובין אם לא, העיקר, הם מזוהים עם אג'נדה שרוצה להחליף את השלטון בכח. ומנין יודעים אנו שכך הדבר? מישוהו כתב טיוטה, ולבסוף נותרה במגרה, ובא השב"כ וחשף את ה"מסמך הסודי". ובכלל, חובתנו האנושית כלפי הצעירים הללו מופחתת, שהרי לא משלנו הם, אינם סרים למרות הביחד, אינם משרתים בצבא, אינם אומרים הלל ביום העצמאות, ומי שאין לו את הסולידריות הבסיסית הזאת אתנו, ומי שאינו מבין כי מצוות אלו הן לב-לבה של היהדות, אל לו לצפות לרגשי חמלה מאתנו, בטח לא בעדיפות ראשונה.

בני אדם, חברים, יהודים

אם הייתם אנושיים, רגישים למורכבות האנושית, כי אז הייתם רואים בני אדם לפניכם, על סבלם ומצוקתם על לא עוול בכפם (וכבר ידוע שחלק מהמעונים לא עשו מאומה), ולא מין צל חסר צורה שבא לכסות את עין השמש. אם הייתם שפויים כי אז לא הייתם מתייחסים למסמך

ובטורו הערבי - הפצצה מתקתקת:

- 14 אירועים. שלשה יהודים נפצעו ברעננה בפיגוע דקירה
- במקום נוסף בקבוק תבערה ובמקום אחר מטען צינור
- ערבים ירו לעבר עמדה של צה"ל בקלנדיה, ובבנימין נמצא רובה בתא מטען של ערבי
- בשני מקומות התפרעו שני ערבים חצו את הגדר מעזה לישראל.

פרשת העינויים

- אחד הפעילים שובת בבית הכנסת בו מתפלל ראש השב"כ. בחוץ - רכבו, עם הכתובת: די לענות יהודי!
- במוצאי השבת - כאלף מפגינים מול בית ראש השב"כ בשכונת רמות בירושלים. מאהל מחאה מוקם מול ביתו.

יום שבת
ז'
טבת

יומן אירועים

הם צמחו (כפי הנראה על אפו וחמתו של בנט), ומשם שאבו את האכפתיות שלהם ואת גאון ישראל שחסרונו אינו נותן להם מנוח, ואת אהבת האידישקייט (כן, כן, ממש במילה הזאת). אלא שהיות שכך הם פני הדברים, זו העת וזו השעה להפסיק את חנופת "אחינו אתה" ולומר בגאון מסר הפוך: סלקו ידיכם, אל תשלח ידך אל הנער, בני איש אחד נחנו.

שרה אריאל

מי יגלה עפר מעיניך מרן הרב קוק זצ"ל, ... וסיכנת את מפעל חיך, וכל זאת כדי להציל יהודי אחד, אברהם סטאבסקי

כי אפשר היה לענות את סטאבסקי עד שנדע סוף סוף מה קרה באותו הלילה...

כלל ישראל כגוף חי

לא עת לפילוסופיה עכשיו, אבל לא אמנע מלומר שהגישה הזאת שאתה מר בנט מנופף בה מרוקנת את כלל ישראל מחיוניותו. המציאות מלאה חסרונות, כולנו יודעים זאת, ועם ישראל יודע את עמידתו לפני ה' כנשפטה, ולפיכך מזהה עליות וירידות, הכנעה ושמחה, אהבה ויראה, וכל מה שעושה את החי לחי, ואילו אתם, כבואכם לחוות את האחדות ולהיספג בה, מותירים את כל הבעיות ליחידים, מותירים את החסרונות מאחור, מקפידים לטשטשם, פן יקלקלו את עוצמת הביחד.

האם לא עולה על דעתכם שיש משהו אחר שאכפת לו מן הכלל לא פחות, אבל אינו חושב שהדרך לחיות אותו ואתו היא דרך ההצדקה וההכלה האין-סופית שאתם אמונים עליה? האם לא עולה על דעתכם שאומתנו אומה בהתחטאותה לפני המקום, בעשותה חשבון נפשה ובתשובתה לא פחות מאשר בגבורתה וחוזק התאחדותה?

ואמנם ברור לגמרי שכל האמור כאן אינו אלא הכללה גסה, הציבור היקר הזה שאתה מתיימר לעמוד בראשו ולייצגו הוא הרבה יותר אנושי והרבה יותר מורכב, ובני הגבעות הלוא הם

פרשת העינויים

בבית המשפט מתברר כי אחד העצורים, קטין, מוחזק בניגוד לחוק. בכל זאת, השופט מרשה למשטרה לקבל אישור בדיעבד, למרות שכבר מספר ימים עברו.

מתברר כי הקטין ניסה להתאבד. פרוטוקולים מחרידים נחשפים - העצור בוכה בפני השופט, שהקשה את ליבו והמשיך את החקירה.

מפגינים מוחים מול בתי המשפט בלוד ובפתח תקווה, מול בית המשנה ליועמ"ש בגבעת שמואל ומול בית ח"כ סמוטריץ' שכתב למחרת "הבוקר מצאתי קבוצה של מפגינים מחוץ לביתי שבילו שם את הלילה בקור המקפיא. הם דרשו שינוי מדיניות הממשלה ביחס לעצורים שעוברים מסכת התעללויות באופן מיידי. אין לי אלא להזדהות עם אותם מפגינים ואעלה את דרישתם לסיעת היום ובתקווה גם לראש הממשלה. עינני אזרחים שייך למשטרים

אפלים, לא למדינת ישראל".

בכניסה לירושלים - אלף איש מפגינים, התנועה נעצרת לשעה וחצי. המפגינים מפוזרים באלימות קשה של המשטרה. רבנים חשובים נשאו דברים בהפגנה.

במקביל, מתעוררת מחאה ציבורית נוספת: עו"ד ציפורי מהתא המשפטי בתנועת דרך חיים "יש לדרוש ועדת חקירה". הועד נגד עינויים פונה ליועמ"ש ויינשטיין בדרישה לחקור את העינויים.

שני עצורים משוחררים למעצר בית.

ובטור הערבי - הפיצה מתקתקת:

31 אירועי אלימות של ערבים נגד יהודים. בתשעה מקומות שונים התפרעו ערבים * בחמישה מקומות **בקבוקי תבערה** * ב-12 מקומות יידויי אבנים, מטען צינור אחד, ובשני מקומות גלגלו **צמיג בוער** * בצומת הכבשים ירו ערבים על חיילי צה"ל * מסוריה **נורתה רקטה** ובחרון - ניסיון ל**פיגוע דקירה**.

יום ראשון

ח' טבת

יומן אירועים

בעין מדור נוער צעירה

עצת נפש בשעת משבר

ייעוץ והדרכה לנוער

כולנו עוברים תקופה קשה בעקבות הידיעות על עינויים שעוברים בני נוער במרתפי השב"כ.

בלב כל אחד מאתנו מסתובבים רגשות שונים, על חלקם ננסה לעמוד:

בלבול - מצד אחד, מדובר בבני נוער החשודים בעבירות חמורות. מצד שני, מעולם לא ננקטו עינויים כלפי חשודים בפשע, חמור ופלילי ככל שיהיה - על מנת לסחוט מהם הודאה בעינויים לאחר מעשה.

צער - על כך שישנם נערים בני גילי העוברים עינויים קשים במרתפי השב"כ במשך שבועות ארוכים.

חוסר אונים - תחושה שאין לי דרך להשפיע על המציאות, מה אני הקטן יכול לעשות?

תסכול - שהמדינה מפעילה את כוחה מול נערים צעירים. כח שהלוואי והיה מופנה כלפי הטרור הערבי הגואה שכולנו חווים בחודשים האחרונים בכל חלקי הארץ.

מרמור - איך יהודי יכול לעולל כך ליהודי אחר וכיצד מי שמתיימר להנהיג את הציבור שלנו כולל רבנים שאני מעריך - מצדיק זאת.

להלן ארבע עצות מעשיות להתמודדות עם רגשות אלו:

לדבר - חשוב לשתף את הסובבים אותך במה שאתה מרגיש לגבי מה שעובר על כולנו, זה לא בושה - בני נוער רבים

(ואף מבוגרים) נושאים עמם מחשבות חוזרות ונשנות על המצב שאינן מניחות את הדעת ולא יוצאות מהראש. אם אתה לא ישן בלילה או שמחשבות רבות טורדות אותך במהלך היום - קודם כל תשתף. לא שומרים בכטן!

להקשיב - לא רק אתה עובר את התקופה הזאת בסערה פנימית, תסתכל ימינה ושמאלה ותראה שגם חברייך עוברים תקופה דומה - דע לך שההקשבה לאחרים והיכולת להוות כתף ומשענת עבורם תעזור להם וגם לך.

לפנות - חשוב שתאתר דמות בוגרת שאתה מרגיש שתבין אותך, שתקשיב לך ושיש לך שפה משותפת איתה. דבר איתה, והיא תוכל לעזור לך ולכוון אותך. **לפעול** - תחושות של חוסר אונים ותסכול הינם גורם שלילי והינם תוצאה של חוסר ביטוי בתחום המעשה של התחושות הסוערות המתחוללות בתוכנו, לכן בזמנים אלו, חשוב לחשוב על אפיקי פעילות חיובית, המתאימים לך - כל עשייה חיובית משחררת ומקילה את התחושות.

נתחזק ברברי יוסף הצדיק בפרשת השבוע: וְאַתֶּם חֲשַׁבְתֶּם עָלַי רָעָה אֲלֵקִים חֲשַׁבָה לְטִבָּה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחֲיִית עַם רַב

"נפש יהודי הומיה" - ארגון המאגד עו"ס ומחנכים ברוח היהדות בזמן מצוקה פנה ליועץ/ת או לעו"ס של המסגרת החינוכית. לפעילות ניתן לפנות ל: 055-6650946

משהו רע מאוד

"אם אכן עינו את הילדים הללו, קרה משהו רע מאוד במדינה. מי שמקשיח לבו לעניין הזה, בגלל כל הסיבות שבעולם, עושה מעשה חמור מבחינה מוסרית. חמור פעמיים, גם נכנע לבלבול הלאומי שהסיפור הזה מייצר, וממילא שוב, ממש כמו בהתנתקות, נופל ברמה האנושית-מוסרית הפשוטה."

יוסף רוטו, "עולם קטן" פרשת ויחי

פרשת העינויים

התסיסה בשטח נמשכת. נערות באולפנה מוחות בדרך מקורית: כותבות את דעתן על טפסי מבחן האזרחות.

ההפגנות בשטח נמשכות. מאות מפגינים בגשר המיתרים בירושלים, מול בית ראש הממשלה, מול חברי כנסת, מול בית-המשפט בלוד, בכניסה לרמלה, במחלף מורשה, בערד, בצומת פולג, ומול בית השופט שאישר את העינויים בראש העין.

פעילות מבקרות במכללה בירושלים, שם מלמדת אשתו של ראש השב"כ, מסבירות על המצב ומבקשות מהתלמידות להתפלל על העצורים. בכל מקום, המפגינים והפעילים מתקבלים בברכה על ידי השכנים והתושבים.

במקביל, בג"ץ דוחה עתירה להפסקת העינויים.

יום שני

ט' טבת

יומן אירועים

הרב מוטי גנירם מתחיל בשביתה מתחת לגשר המיתרים בירושלים. "יש ערבות יהודית בעם ישראל וכל אחד מחוייב לעשות כל מה שיכול בשביל שיהודים לא יפגעו", הוא אומר.

ובטור הערבי - הפצצה מתקתקת:

29 אירועי אלימות של ערבים נגד יהודים. יהודי אחד נפצע * במקום אחד ירו ערבים על חיילים * במקום נוסף ערבי דרך את נשקו וניסה לירות, מעצור בנשק מנע את הירי * במקום אחד ניסתה ערבייה לרקור חיילים * ערבייה נוספת נעצרה המושה בסכין. ב-13 מקומות התפרעו ערבים * במקום אחד השליכו מטען ובמקום נוסף בקבו תבערה * בעשרה מקומות יירו אבנים, באחד מהם נפצע יהודי.

התנערו!

טור אישי מלב נערה בימים סוערים

אני כותבת כשליינס מספרת ליבי.

"אדם" "אדם" "אדם" הוא אדם, "מה" "מה" "מה" פתאום, יהודי מענה לא יהודי? עוד מעט יגידו לי שעלי להיות אכפתית לאמא שלי או לבת שלי בדיוק אותו דבר כמו לשכנה, כי הרי אדם הוא אדם... העולם עשוי ממעגלים וזה עובדה, משפחה, חברים, העם שלך. והיום הכל מטושטש. אין גבולות. הרחמים הטבעיים מטושטשים. האהבה לבני אדם נהיית מלאכותית. כי הרי בלי העדפה למישהו אין לך אהבה לאף אחד. לא סתם ה' אוהב במיוחד עם אחד. ועכשיו רוצים לשים את הנערים האלה ככלא. אולי לעשרות שנים. אחינו רוצים לשים את אותם נערים שאם הם עשו טעות, הם עשו אותה מתוך אכפתיות. שיהיו עד גיל זקנה ככלא ויהרסו להם החיים. והפצצה המתקתקת באמת, והאיום האמתי על המדינה ישכח. אבל אולי זה לא ישכח. כי אם המצב ימשיך להיות כזה עלולים עוד נערים לקום ולעשות כאלה מעשים, לא משנה כמה שנים יתנו להם ככלא. ומערכת הבטחון תהיה עוסקה בלענות את הנערים האלה במקום לתת בטחון ליהודים בארצנו.

אז בואו נתעורר ונזכיר לכולם שכולנו אחים, שאנחנו עם אחד והאויבים האמתיים הם לא אותם אחים שמנסים לשים עליהם סטיגמות. האויב האמיתי מזכיר לנו יום-יום מיהו ומהו. בתפילה לימים טובים יותר. בתפילה לאמון במערכת הביטחון. לאמון במדינה שלנו, שתהיה באמת שלנו. לגאולה שלמה בחסד וברחמים.

בא לי לנער מישהו, לטלטל מישהו. כולם כל-כך רדומים, ישנים, לא שמים לב. אני שומעת מה שבני נוער אחרים עוברים, בני נוער שמרגישים מושפלים, שמרגישים לא מוגנים, שמרגישים תסכול, בואו נעשה משהו! כל יום דוקרים פה מישהו וחוזן מעוד ועוד בטונדות יש רק אוולת יד. רק אדישות. וכל דקירה וכל דריסה מגדילים את התסכול, מוסיפים עוד ועוד כעס. ולעשות משהו, לא משנה מה, רק לעשות משהו שזה יפסיק. ושרם נקי יפסיק להשפך. שההשפלה תגמר.

אז הם עשו משהו (אם זה בכלל הם). אני לא מצדיקה, אני לא מסכימה, אני חושבת שזה טעות. אבל כשמשווים בני נוער כאלה אכפתיים לערבים עם שנאה בעיניים, שהורגים בשביל להרוג - זה מטרף. זה הרי שונה כרחוק מזרח ממערב. ועכשיו הנערים האלה ככלא. ומענים אותם. וכל פעם שאני שומעת איזה עינויים הם עוברים - הלב מצטמרר ופשוט בא לי לבכות. מתייחסים אליהם כגורעים שבאויבנו. עזבו את זה שמוכח שלפחות חלקם לא עשו את זה. מתייחסים אליהם כפצצה מתקתקת. כאילו הם האיום על המדינה. אבל לא הם הבעיה כאן. הבעיה זה המצב הכל-כך נורא שבגללו בני נוער חשים ללא אמון, ללא תמיכה, ללא הגנה.

אני רוצה לספר לכם על ההרגשה של האכפתיות, של אהבה למישהו שאתה אפילו לא מכיר, של רחמים למישהו שלא ראת בחיים. הרגשה כל-כך חמימה ונעימה. אתה יודע שאי-שם יש מישהו שגם אוהב אותך בלי להכיר, אכפת לו ממך בלי לדעת מי אתה. כן "יהודים אוהבים יהודים". יהודים ששרדו אלפיים שנות גולה, שעברו שנים טובות, שנים נוראות. ופתאום אני מרגישה שמהו נעלם מכל זה. הכל מטושטש.

פרשת העינויים

העינויים נמשכים... נחשף כי אחד העצורים עבר התעללות קשה עוד יותר מחבריו. עו"ד בן גביר מכנס מסיבת עיתונאים ומתריע על המצב.

ההפגנות נמשכות, גם בניו יורק - עשרות הפגינו מתחת לקונסוליה הישראלית במחאה על העינויים. ובארץ - מול ביתו של השופט שאישר את העינויים, מול בית השר בנט, מול בית שרת המשפטים שקד. מתחת גשר המיתרים - שוב מאות מפגינים, בצומת אריאל בשומרון וכיד בנימין. בצומת התשבי בצפון נחסמת התנועה לראשונה מאז המאבק נגד הגירוש. המשטרה מתעמתת איתם באלימות, שמונה עשר עצורים. הפגנות גם במוקדים נוספים. כותול המערבי - תפילת מאות נשים למען העצורים.

מנגד, השר בנט יוצא להגנת השב"כ: אין עינויים, אל תאמינו. כמה ימים מאוחר יותר גם הוא ישאל את עצמו, למי באמת צריך להאמין.

ובטרו הערבי - הפצצה מתקתקת:

22 אירועים בהם ניסו ערבים לפגוע ביהודים נרשמו היום * שני פצועים קל ו**אשה בהריון** נפגעת חרדה. בחברון - ניסיון לפיגוע דקירה. במקום נוסף חסמו ערבים כביש עם **צמיגים בוערים** וחסם אבנים * בשני מקומות השליכו **בקבוק תבערה**, במקום נוסף - מטען, ובשבעה מקומות **יירו אבנים** * בתשעה מקומות התפרעויות של ערבים.

יום שלישי
עשרה
טבת

יומן אירועים

בעין אמהית

ופדויי ה' ישובון

סיפור שלא סופר שלשים וארבע שנים

לפני שלושים וארבע שנים, הייתי תלמידה בשביעית (כיתה י"א) באולפנא של הרב בהר"ן זצ"ל שנפרדה באותה השנה מאולפנת כפר פינס. ביום הראשון של שנת הלימודים, ביקש הרב משה צבי נריה זצ"ל, "אבי דור הכיפות הסרוגות", לדבר עם הבנות ואמר שיש לו מסר לדור הבא. הרב בהר"ן הסכים והרב נריה הגיע. השיחה התקיימה בבית הכנסת "איחוד שיבת ציון" בתל אביב. בתחילת השיחה, הבנות שרו את השיר "ופדויי ה' ישובון", ואז דבר הרב נריה בהתרגשות רבה ואמר: יבוא יום והם יכניסו את הבנים שלכן לכלא, יתעללו בהם, ויספרו לכולם שהם עבריינים,

פושעים ורשעים. ואני אומר לכם, זה לא נכון. הם הכי צדיקים והכי טהורים בדור! אל תאמינו להם! הם הכי צדיקים והכי טהורים שבדור. והרב נריה בכה ואמר: את השיר הזה, "ופדויי ה'", ישירו לאנשים שיצאו מהכלא. הרב נריה פנה לרב בהר"ן ואמר לו: אני ואתה כבר לא נהיה כאן. הרב נריה בכה, והבנות שרו את השיר "אבינו שבשמים צור ישראל וגאולו..." ואז הרב נריה הפסיק אותנו ואמר, "אתם לא מבינים, הם לא פרטנרים שלכם לגאולה. אני רואה אותם מגרשים אתכם מהבתים, אני רואה חיילים מרביצים לכם. אני רואה צמיגים בוערים, אל תאמינו להם! אל תאמינו בהם!". הדבר היה שנה וחצי אחרי הסכמי קמפ-דייב, ואז לא האמנו שיהיה פינוי. לאחר שנה וחצי היה פינוי ימית.

אני חשה שהרב נריה אמר את הדברים ממש ברוח-הקודש (וידוע לי שהוא אמר כך בעוד מקומות). הרבה זמן הסיפור היה שמור אצלי בפנים, אבל היום אני חשה שהגיע הזמן לספר אותו, לפרוע חוב ישן לרב נריה זצ"ל, שכה אהב את העם והארץ, ולחזק את רוחנו בימים הללו. מ. השם שמור במערכת

אם לאם

מכתב גלוי מאמהות אהובות
לאמהות כואבות

איננו מכירות אתכן או את בניכן היקרים, שכל ידיעה עליהם קורעת את ליבנו לרסיסים.

חשוב לנו שתדעו, כי בניגוד גמור לניסיונות הרשעים שתרגישו ממש ל-ב-ד, שכולם ח"ו אדישים או ח"ו בעד הצד האחר - זו ממש טעות! ליבנו אתכם בכל רגע! כואב, מתפלל, בוכה, זועק ומתרסק. יעידו על כך נדודי השינה שלנו, הכריות הלחות והמלוחות. יעידו על כך אינספור פרקי התהלים, שמות הצדיקים, הנרות והסגולות האפשריות שנעשות למענם. יעידו על כך הפרשות החלה ותבשילי השבת שנמהלו בים של דמעות שזלגו מעינינו... יעידו שמותם-שמותיכן השגורים בפינו ובפי ילדינו שממלמלים אותם בגן שעשועים בליווי פרק תהלים. ובת השנתיים וחצי שבשש בבוקר התעקשה עם אמה לחזור על השמות שוב ושוב.

נכון, אין באפשרותנו לשבות ולהפגין בחוצות העיר - ומדהים לראות את החברים הגיבורים של בניכן המתוקים שפועלים למענם בכל דרך, בנאמנות אין קץ ובמסירות נפש - שה' יתברך ישפיע להם כוחות! אבל כן נשבות מול יודע כל תעלומות, הרחמן המאזין לקול תפילת כל אם יהודייה בכל דור ודור. השומע לתפילת רחל אימנו שליבה מפעם בליבנו וכמותה אנו מאנות להנחם על בניה כי איננו...

כמותה נמשיך לשאת ברמה ככי תמרורים (כמו שמעידה עכשיו המקלדת). כמותה נתעקש, ולא נוותר, לא נשכח את כאבךן לרגע עד כי "יש שר לפעולתך נאום ה' ושבו בנים לגבולם".... עוד היום ברחמים גדולים אקבצך...

באהבה גדולה.
אלכן - כולן.
נשות הישוב נחלא!

בצומת מורשה ועוד.

עוד באותו ערב: השב"כ ושר הבטחון מפרסמים את "סרטון החתונה", לפי הנטען - תוך עבירות על החוק, וגל גינויים שוטף את הציבור.

ובטרו הערבי - הפצצה מתקתקת:

יום קשה * שני יהודים נרצחו ואחד נפצע קשה בדקירה בירושלים. חייל נוסף נפצע באירוע אחר * בסך הכל נרשמו 28 אירועי אלימות * ערבים נגד יהודים * מלבד פיגוע הדקירה, ירו ערבים על חיילי צה"ל במקום אחד * בשלשה מקומות השליכו בקבוקי תבערה (בחלקם - מספר בקבוקים), בביתר עילית שוב הציתו צמיג על הגדר, ב-15 מקומות שונים התפרעו ערבים * בישיבה מקומות יירו אבנים, מרצועת עזה ירו ערבים רקטה.

פרשת העינויים

פעילי "יהודי לא מענה יהודי" עורכים מיצג עינויים בכיכר הבימה בתל אביב. הרגמה חיה בועיר אנפין של העינויים אותם עוברים העצורים.

בערב - כנס חיוזק לנוער הגבעות בהשתתפות מאות. בכנס מדברים על חשיבות האחוה בין כולם, ומחזקים גם את העצורים וגם את החברים בחוג.

בישוב צופים מתכנסות 150 נשים לסעודת אמנים לזכות העצורים. סימנים ראשונים שהמחאה עוזרת: עצורים שנפגשו עם עוה"ד נתי רום מסרו שרמת העינויים ירדה. לצערנו, עדיין לא ברור מה קרה אחרי כן, ומה קורה עם שאר העצורים שעדיין לא פגשו עו"ד.

ההפגנות ברחבי הארץ נמשכות: בגשר המיתרים, בצומת ירקון, בצומת אליפלט, מול בית השרה שקד, כבת ים, בצומת איילון,

יום רביעי
י"א
טבת

יומן אירועים

מנהיגות ברחמים / רבקה שמעון

כיצד נבחן מנהיג? בכישרון נאום? בכאריזמה? מפרשתנו מתברר שמנהיג נבחן במידת הצדק והרחמים שהוא מגלה כלפי אחריו, בני עמו.

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם, וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו, וַיָּרָא כְּסִבְלָתָם וַיָּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עִבְרִי. מֹשֶׁה נֹסֵף מִצְרִים יוֹצֵא מִנּוּחֵי הָאָרֶץ הַמִּפְּאֹרַת לְשֹׂמֵשׁ הַקּוֹפְחֵת וּמִזְדֵּהָה עִם סְבִלָם שֶׁל מִי שֶׁהוּא מִזְדֵּהָה כְּאָחִיו הַמַּעֲוֹנִים. חוֹשׁ הַצַּדִּיק מְבִיא אוֹתוֹ לְהַרְגוֹ אֶת הַמִּשְׁעָבֵד וּבִמְקַרְהָ אַחֵר לִזְהוּת אֶת מִכָּה רַעְהוֹ וּלְנֻזֹף כּוֹ. הוּא מֵתַעֲלֵם מִן הַעוֹבְדָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ נֶגֶד הַמֶּלֶךְ – אֲבִיו הַמֵּאֲמֵץ – וּמִסְפֵּן אֶת חַיִּיו. בְּבִרְחֵתוֹ מִמִּצְרַיִם לְמִקּוּם זָר הוּא שׁוֹב נֶחֱלָץ לְעִזְרַת בְּנוֹת יִתְרוֹ מִיַּד הָרֹעִים.

אחינו המעונים

בימים אלו נחקרים בשיטות אכזריות נערים צעירים על ידי אחיהם היהודים. כבר נחשפות עדויות בתקשורת על שיטות שחשבו שמתאימות למרתפי הק.ג.ב. הלב נחמץ למשמע אוזן. מול העיניים עומדות המשפחות. האמהות, האבות, הסבים והסבתות והמשפחה המורחבת שמתייסרים בשעה גורלית זו על מצוקת בניהם.

בתקופה בה אויבינו הערבים מרגישים חופשי לפגוע בנו בכל צורה ודרך, אנו נדרשים לגלות כלפי אחינו המעונים את מידת הרחמים. לרחם על הנערים והמשפחות. ללמד עליהם זכות. נישא עינינו בתפילה לאבינו שבשמים שירחם עליהם ועלינו ויכנס עבור כולנו לפני משורת הדין!

מידת הרחמים היא לב של אמה, שייכת לאשה, הנושאת ברחמה את העובר. רחם מלשון רחמים.

הזעזוע

ערוץ 7 www.7.co.il

שגרת היומיום של בני הנוער הללו, ולא קשה להבין כיצד הפורקן נמצא בריקודי חתונה...

האם לנוכח הזעזוע הציבורי הגואה מתמונת התינוק הערבי בחתונה, ייתכן שזעזוע אחר נדרם בינתיים? בחנו את עצמכם, האם אתם זוכרים את השמות הבאים: חיה זיסל ברון, שלהבת פס, הדס פוגל, ארל ביטון? ואיך קוראים לתינוק שנפצע קשה רק לפני שבוע בפיגוע הדריסה בירושלים? מה שם משפחתו של הרב שנשחט אמש בשער יפן? כמה ילדים נותרו ללא הורים בגל הטרור האחרון? עם התשובות שתשיבו לעצמכם, חישבו האם תמונתו של עלי הקטן מזעזעת יותר, או שמא ההרגל לדם יהודי שנשפך ללא הרף.

הנוער הזה בשנותיו הקצרות הספיק לספוג מכות ולחווה משברים כמו שאף בן נוער אחר במדינה לא עבר. איזה אורח נורמטיבי היה מצליח להמשיך בחיי שגרה כאשר ביתו היה נהרס יותר מפעם אחת בירי הרשויות; צווי-הרחקה המנתקים אותו מחבריו ועבודתו נשלחים אליו אחת לחצי שנה; שכנים, חברים וגם קרובי משפחה נרצחים או נפצעים בידי טרוריסטים ערבים כמעט כמו ברולטה רוסית; ומנגד – שום תמיכה רגשית, ממסדית או ציבורית. נהפוך הוא: רק הוקעה, גינוי, עימותים פיזיים ומעצרים. זו

מתוך מאמר של חגית רוזנבאום בערוץ שבע

המחלקה היהודית

הרב איתאל גלעדי
עלון גל עיני

בתאונות הדרכים, בשחיתות הציבורית ובאלימות ברחוב - הרווחים יותר והמסוכנים יותר. כשארגון האמון על מלחמה באויב פונה כנגד בני עמו זו מעין מחלה אוטו-אימונית בה המערכת החיסונית תוקפת את הגוף עצמו. אז גם נוצרת תסמונת הביצה והתרנגולת - המחלקה היהודית צריכה להצדיק את קיומה, לשם כך הבעת דעות או עבירות רכוש הופכות ל'טרור יהודי' ו'איום קיומי' ואחרי ניפוח האיום חייבים להביא תוצאות בכל מחיר וחוזר חלילה.

השימוש כלפי יהודים בכלים שצריכים להיות שמורים ביחס לאויבי ישראל בלבד הוא מקרה הקצה של שיבוש הדעות, הנובע מהניסיון להפוך את 'מדינת היהודים' ל'מדינת כל אזרחיה'.

אך עוד קודם, הוא מתבטא בעצם קיומה של המחלקה היהודית בשב"כ. גוף בטחוני שנועד למלחמה באויבי עם ישראל ולהגנה מפני טרור אינו אמור לעסוק בפשיעת-פנים. לשם שמירת החוק והסדר האזרחי בתוך המדינה קיימת המשטרה, שגם היא צריכה להציב בראש סדר העדיפויות את המאבק בפשיעה המאורגנת,

רב

יעוץ וטיפול

אורטופדי

מענה מקצועי ואיכותי
לכל בעיות שריר-שלד
פריצת דיסק, ברכיים, כתפיים, כפות רגליים ועוד

- ✓ אבחון מדויק
- ✓ מניעת ניתוחים
- ✓ טיפול בכאב כרוני
- ✓ שיקום מפציעות ספורט

עמית גרון
פיזיותרפיסט מוסמך
שיטת מקנזי
מרפאה בגבעת שאול
ירושלים

נא להשאיר הודעה ואשוב אליכם במהרה

050-5818331
melugma@gmail.com

מלוגמא
הבח לריפוי הוא שלך!

חיים בסרטון

ומה אתם אומרים
על "סרטון החתונה"?

סליחה, אבל ביום שיצא הסרטון - נרצחו שני יהודים בירושלים. שמתם לב לזה? או שבגלל המניפולציה של השב"כ חשבתם רק על הסרטון ושכחתם שעוד יהודים נרצחו?

אחרי ששמנו לב לזה, אפשר לדבר על הסרטון, ועל מה שרואים בו. בוגי הוציא את הסרטון במטרה אחת: שתפסיקו לדבר על העינויים הלא חוקיים שהשב"כ מענה, ו"על הדרך" - שתשכחו גם מהרציחות היומיומיות, ובמקום זה כל הדיון יהיה על אותו ריקוד - מעשה סמלי, סר טעם ככל שיהיה, שמבטא בעיקר מצוקה. כן, שמעתם טוב: לא שנאה - אלא מצוקה! מצוקה של כעס ותסכול מרציחות בלתי פוסקות של יהודים, שלא זוכות לשום תגובה נורמלית מצד המדינה.

הפרשנות נמצאת בעיני המתבונן. מי שהחליט לראות כאן שנאה - פשוט לא מבין את הסיטואציה. לא מדובר כאן בשונאים. מדובר כאן ביהודים חמים, שהאכפתיות מדם יהודי שנשפך ברחובות גורמת להם לתסכול ולכעס עמוקים. כדאי לזכור שהשיר "זכרני נא" הפך לשיר קבוע באין ספור חתונות כבר שנים רבות, בדיוק בגלל התחושה הקשה שהוא מבטא (אגב, גם בצהל"ל שרים אותו לא מעט בתור "מנת קרב").

וזה הבעיה האמיתית של הריקוד הזה: כשאדם מרגיש בפנים שאכפת לו, שהוא אוהב, אבל בחוץ הוא מביע כעס ותסכול; כשהמעשה החיצוני לא מצליח לבטא את הפנימיות - נוצרות תקלות. כמו עם הסרטון הזה. אבל שיעור חינוך זה לא עכשיו.

דו-מה?

לעולם לא נדע מה באמת היה

אני מניח שכולנו היינו רוצים לדעת מה קרה בלילה ההוא בדומא. יש רק בעיה אחת: כנראה שלעולם לא נדע. ההיסטוריה מלמדת אותנו שבפרשיות לא מעטות נגבו הודאות בתנאי לחץ - אפילו לא בעינויים, כמו כאן - אחר כך התברר שההודאות אינן נכונות, ואנשים ישבו בכלא לחינם (פרשת

עמוס ברנס הידועה, ובימים אלו גם פרשת זדורוב העומדת בחילוקי דעות קשים). לכן לעולם לא נדע מה היה שם.

אבל גם אם חושבים שמי שביצע את המעשה היו יהודים, צריך לזכור שמי שאשם במצב הזה שבו נערים יהודים מתוסכלים פונים לאפיקי פעולה כאלו - הוא הממסד שמפקיר את ביטחונם. האם אנו זוכרים למשל שאירוע דומא היה בליל השלושים למלאכי רוזנפלד הי"ד שנרצח בקרבת מקום בידי חוליית מחבלים שבראשה עמד מחבל רוצח שהשתחרר לא מכבר בעסקת שליט? האם זה נורמלי? בנוסף להפקרות הבטחונית, נערים חשים שהממסד רודף אותם בכל מקום ועושה להם דה-לגיטימציה, עד שהם מרגישים שזו הברירה היחידה שנשארה להם.

כך או כך, הפרשה נופחה בלי שום קשר למציאות, בגלל דמיונות שאינם נכונים: מדמיינים שיש התארגנות טרור, שיש כאן רצון להרוס את המדינה, וממילא מדמיינים שמדובר באיום קיומי - כל זאת כשמדובר בכמה נערים חמים שכואבים את הטרור והרציחות הנמשכים נגד יהודים בלי תגובה ראויה. כל הדמגוגיה הזו נועדה רק כדי להסיט את תשומת הלב הציבורית מאזלת היד הביטחונית של הממסד. איך אמרו השבוע בבית היהודי לשר הביטחון? אם היית דואג לביטחון - היה הרבה פחות תג מחיר. בזה, לפחות, הם צודקים.

פרשת העינויים

השב"כ מרגיש את הזעם הציבורי, ובמקביל להפצת הסרטון מוציא הכחשה חלקית על העינויים, תוך שהוא מאשר את קיומם באופן חלקי. עוד פועל השב"כ לתדרך רבנים באופן אישי וקורא להם להתבטא בעוד.

עשרות רבנים חותמים על מכתב להפסיק את העינויים ולהקים ועדת חקירה.

ההפגנות נמשכות - בירושלים, במודיעין, מול בית השרה שקד וחברי כנסת.

מודעות נתלו במהלך הלילה ביהודה ושומרון - יהודי לא מענה יהודי, ובסביבות בית השרה שקד.

ובטרור הערבי - הפצצה מתקתקת:

28 אירועי אלימות ערבים נגד יהודים. חמישה פצועים ב-16 מקומות יידו ערבים אבנים לעבר יהודים, שני יהודים נפצעו. בכיכר ארם נפצע יהודי בפיגוע דריסה בברקן נפצעו שניים

מפיגוע דקירה במקום אחר נעשה ניסיון לפיגוע דקירה, ובמקום נוסף היה פיגוע ירי חמישה מקומות השליכו ערבים בקבוקי תבערה ובשלשה מקומות התפרעו.

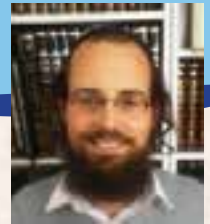

יום חמישי

י"ב
טבת

יומן אירועים

שמואל שילה

הבנים שלנו - הדור הבא!

חיבוק אוהב לנוער הגבעות

תנכרותם של חלק מראשי הציבור ל"נוער הגבעות" מכאיבה ומקוממת, ודאי כאשר נגזרים להצגת העצורים כבוגדים החותרים כנגד קיומו המדיני של עם ישראל ומשווים אותם לגרועים שבאויבינו. נראה שלפנינו מהלך מכוון ומתואם, המנסה לשבור ולהכניע את נערי הגבעות ע"י שלילת מעט הלגיטימציה שנותרה להם.

אך התופעה הטבעית של נערי הגבעות לא צמחה לחינם ולא תעלם בין רגע. אם יש לצפות לשינוי, הוא לכך שתופעת "נערי הגבעות" תהפוך משם כולל לנערים טובים בעלי רצון לקדושה וגאולה, לתנועה בוגרת עצמאית ומקורית.

הדור השני של גוש אמונים

נערי הגבעות נולדו כדור שני ושלישי להתיישבות ביש"ע, כמו במקרים רבים, הדור השני הפנים טוב יותר מהוריו את שהם עצמם חינכוהו. לילדים שגדלו בישובים, בעלותנו החוקית על הארץ והיותנו בעלי הארץ האמתיים, היו עובדה ברורה ומוחלטת, ומשום כך קם דור הבנים להמשיך ולהגשים את חזון ההורים על ידי ישוב וכיבוש הארץ ככל גבעה וואדי.

בניגוד למה שאולי מקובל לחשוב, גם את חוסר הכפיפות לחוקי המדינה למד הנוער מהוריו. אמנם תנועת "גוש אמונים" הייתה מחויבת בהחלט למדינת ישראל, אך בראותה את עצמה כחלון לפני המחנה לא הרגישה מחויבת לכל חוק וממשלה - ישובים קמו ללא אישור, בהנחה שהחוק עוד יכיר בהם, ואף נעשו פעולות תגובה כנגד ערכים בהנחה שכוחות הביטחון ישמחו בהן. הדור הצעיר הרשה לעצמו יותר? נכון. אבל גם הערכים. כאן אין חידוש גדול.

לוקחים אחריות?

ניתן היה לצפות מראשי ההתיישבות לקחת אחריות על בנייהם ונכריהם ולומר בקול ברור שאף אם אינם מסכימים עם כל מעשיהם,

הם מכירים במעלתם ולא מוכנים להפקירם ביד מערכת הרואה בהם אויב. ניתן היה לצפות מראשי הציונות הדתית היודעים להתריע על חוסר הביטחון במדינה, לטעון טענה ברורה כנגד ראשי המדינה המתנכרים לעמם ולא רצם ומפקירים אותם בידי אויבינו, ובכך מותירים חלל ריק לנוער יקר ואכפתי הכואב את כאב עמנו, ומטבעו הצעיר לא תמיד מצליח להתאפק כמו "המבוגר השקול" שלפעמים הוא פשוט אדיש.

לצערנו, ראשי ההתיישבות לא נענו לאתגר. תודעתם המסתמכת על ראשי המדינה אינה מאפשרת כל אמירה מקורית, ולו הצודקת ביותר, בסוגיה שעלולה להיתפס כקריאת תיגר על המערכת.

הברווזון המכוער

אם נערי הגבעות הם רק דור שני שהלך עם רעיונות הוריו צעד קדימה, שהופקר והוצא מחוץ למחנה לאחר שהאמין יותר מדי באידיאולוגיה של הוריו, אז אין כאן אלא טרגדיה... אך נראה שאין זה כך. כמו בסיפור המפורסם על הברווזון המכוער, אם דור ההורים אינו מכיר בכניו שגדלו מתוכו, כנראה שיש בו משהו שאינו שייך להם והיכול אף לעלות עליהם. נוער הגבעות אכן צמח מתוך ההתיישבות, אך יש בו גם חידוש מקורי שיכול להיות משמעותי הרבה יותר ממה שלמד מהוריו.

כשונה מדור ההורים, שגדל על רעיון ההתיישבות של תנועת הציונות של מפא"י, הדור השני ינק את רעיון ההתיישבות וירושת הארץ ישירות מתורתנו הקדושה, ומסמכותה הבלעדית קם להחיל את ריבונותנו על ארצנו. לכן דווקא נערי הגבעות, יותר מהוריהם, מצטרפים למגמה של תרבות יהודית עצמאית ומקורית, ומחפשים

פרשת העינויים

ביום שישי נתלו מודעות ברחבי הארץ "נאשמי פרשת העינויים", עם תמונות האחראים לעינויים - ראש הממשלה, השרים יעלון, בנט ושקד, ראש השב"כ ועוד. במוצאי שבת מאות מפגינים בגשר המיתרים בירושלים, מול בתי חברי-הכנסת ומול בית השופט שאישר את העינויים.

ובטרו הערבי - הפצצה מתקתקת:

ערבי דרס חייל - הוא נפצע * ערבי ניסה לדקור יהודים בירושלים * בשלשה מקומות השליכו ערבים בקבוקי תבערה על יהודים * במקום נוסף התפרעו.

יומן אירועים

מלוגמא

גבו איפיו מא לאק!

בס"ד

כואב לך? מרגישה שגופך חסום, מכווץ או מותש? קשיים בנושא פוריות?
בואי להעמיק לשרוש הרגשי של כאבייך,
ולהיפתח לתובנות חדשות ומרפאות.

חגית גרון, פיזיותרפיסטית מנוסה בעלת תואר BPT של אוניברסיטת
בן-גוריון.
מטפלת גוף, נפש ונשמה.

לאחר שנים רבות של ניסיון כפיזיותרפיסטית בבתי חולים ובקופות חולים,
אני מוסיפה לטיפול הפיזיותרפיה את המימד הנפשי כחלק בלתי נפרד מן
הטיפול בכאב הפיזי, מתוך השקפה שהגוף הינו אמצעי לביטוי של רגשות,
רצונות וגם מצוקות שאיננו מבטאים בעצמנו בחיי היום-יום שלנו.
המגע הרך והמשחרר בגוף, מסייע לך להרפות מרגשות וחוויות לא
נעימות שאגרת במשך השנים ובכך את נפתחת לחוויה של רוגע ושמחה
בעזרה, וכן ליכולת למצוא בתוכך את נקודת העוצמה הפנימית שתאפשר
לך להתמודד עם מצבים דומים בעתיד.

טיפול מסוג זה יעיל לכל סוגי הכאבים, מחלות אקוטיות וכרוניות וכן
למצוקות רגשיות כגון דיכאון, קונפליקטים חברתיים ופנימיים ואף לבעיות
של אי-פרייון.

הטיפול מורכב משיחה וממגע ומותאם באופן ייחודי לכל מטופלת על-פי
המקום הפיזי והרגשי בו היא נמצאת.

חגית גרון - פיזיותרפיה הוליסטית
קליניקה בירושלים

050-5749586

melugma@gmail.com | www.melugma.co.il

אורח חיים המשקף בעיניהם את הדמות הישנה-חדשה של
היהודי המקדש שם שמים וממליך אותו על כל אורחות חייו. כך
בלבוש, בצורת ההתיישבות, באורח החיים ובהשקפה.

חידוש מרענן

דווקא הקושי עם המערכת, הנובע מרצון להתקדם הלאה
למצב מתוקן, ודווקא התנכרותם של מנהיגי ההתיישבות, צריכים
להוליד אצל נערי הגבעות לא את הלעומתיות אלא את העצמאות
והמקוריות, להתקדם לגאולת ישראל. ההתיישבות כולה עומדת
היום לצערנו בסימן שאלה. אבל המהלך הזה, החיפוש והבקשה
אחרי מלכות ישראל המתוקנת, אין לו הפסק.

ככל שנערי הגבעות יעדיפו את הדגשת החידוש האמיתי
שלהם לעומת המשך לעומתי של דרך הוריהם, כך לא יצטרכו
לפעול בניגוד לחוק ובאופן מחתרתי. תנועת ההתיישבות הייתה
ועודנה נאלצת לעבור על החוק כדי לדחוק קדימה את המדינה
שאיננה מוכנה לומר בפה מלא שהארץ שלנו, אך תנועת הגאולה
שיכולה לצמוח מרוח הגבעות הרעננה איננה יונקת את צידוקה
מהמדינה (אלא מהמקור ממנו המדינה עצמה אמורה לינוק), ולכן
אינה צריכה לריב איתה, לעבור על חוקיה או לפעול במחתרת.
ההצלחה תלויה ביכולת לעורר את "רוחו של משיח" ולבנות
לו את הכלים המתאימים. אם הנוער היקר הזה יתמקד בחידוש
האמיתי שבו, וישאף להוביל למשהו חדש מקורי ואמיתי - אז,
בטוחני שתנועת הגאולה הזו שהחלה בגבעות יש"ע עוד תעמיד
מתוכה מנהיגות יהודית אמיתית שתקים שכינה מעפרה.

טירוף הדעת?

בראיון לאתר "כיפה"
אמר הרב ד"ר אליהו
זיני: "עיניים עושים רק
לאויבים - עושים את זה
במלחמה. כל אדם בעיניים
מסוגל להודות בכל דבר
ולכן מדובר בפשע... אויב
זה כל מי שתוקף את מדינת
ישראל מבחוץ ואיננו שייך

לעמנו". על האמירה כאילו יש קבוצה קטנה שמאיימת על
המדינה אמר הרב: "זה דבר בלתי נסבל. הם לא יכולים
לאיים על המדינה, אי אפשר שכמה ילדים ימוטטו אותה."
"אנחנו מאוימים על ידי אנשים שרצחו אתמול בירושלים
שני יהודים, בזה אנחנו מאוימים, המדינה לא עוסקת בדם
יהודי הנשפך באופן בלתי פוסק, אנחנו מדינה שפשוט
נטרפה דעתה..."

י"ב טבת תשע"ו

בס"ד

שלום,

שמענו בימים האחרונים אודות אשר עוברים נערים בימים אלה בחקירותיהם בשב"כ. אנו מחזקים את ארגון חוננו בהגנה על זכויותיהם ועל כל פעילותו.

מצווה לסייע לארגון חוננו, ניתן גם מכספי מעשר.

**הרב דוד
חי הכהן**

ראש ישיבת נתיבות ישראל
ומוסדות אור התורה בת ים

**הרב דב
ליאור**

רב העיר קרית ארבע

**הרב שמואל
אליהו**

רב העיר צפת

התיאורים אליהם נחשפו עורכי הדין שלנו הם מעוררי אימה ולקוחים מתקופות אחרות בהיסטוריה.

בהמשך, הציבור שכאב את הכאב אף יצא להפגין ברחבי הארץ על מנת לעצור את השימוש הפסול בעינויים. במהלך הפגנות אלו נעצרו למעלה מחמישים איש, חלקם בалиמות קשה מצד השוטרים.

של חקירות אלימות פיזית ונפשית, כאשר מתברר שאינם קשורים למיחוס להם.

אמהות ואבות, דודות ואחיות, רבנים ונשות חינוך מוערכות, מצאו עצמם בחקירות מתישות תחת איומים והשפלות, והכל בגלל שקרוביהם נחקרים כחשודים במעשה שהם מכחישים מכל וכל.

בשבועות האחרונים אנחנו עדים לאחת הפרשיות הקשות ביותר שהתרחשו בישראל. נערים יהודים עונו בדרכים מחרידות בידי אנשי החטיבה היהודית בשב"כ. מפקד במילואים ורכז נוער מוערך מוצא עצמו נחקר ימים ארוכים בשב"כ כאחרון המחבלים. נערים משוחררים לאחר שלושה שבועות

לאורך כל התקופה פועל המוקד המשפטי של ארגון חוננו יום ולילה ומעניק סיוע משפטי

וציבורי לעצורים, מלווה את המשפחות ומנסה בכל דרך להביא להפסקת העינויים.

במהלך הליווי המשפטי טיפל ארגון חוננו במעלה משישים עצורים.

ארגון חוננו הפעיל כעשרים עורכי דין שייצגו את העצורים במאות הליכים משפטיים שהתנהלו. עלות הטיפול המשפטי בתיק העינויים עד כה עומד על למעלה מ-200 אלף ₪

אותם התחייב ארגון חוננו לשלם.

כעת אנו זקוקים לכם - כדי שנוכל להמשיך ולסייע

הרימו כעת תרומה לארגון חוננו - והיו שותפים איתנו!

הפקדה: בנק לאומי סניף 797
(גבעת אורנים) ירושלים ח-ן
מס' 623500/94

בדואר: ארגון "חוננו" ת.ד 2
קרית ארבע 9015001

לתרומות בכרטיס אשראי:
02-9605558
או באתר הארגון

קריאת הרבנים

יש חשבון

הרב מאיר מזוז שליט"א, ראש ישיבת כסא רחמים, אמר בשיעורו השבוע ביחס לעינויי השב"כ: "כל מי שעושה עינויים שלא כדין, ידע לו שאחר-כך יש חשבון על הכל, כמו שכתוב 'כי את כל מעשה האלוקים יביא במשפט'. אשרי מי שלומד לקח מהעינויים של פרעה במצרים, מה יצא מהעינויים שלו, 'כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו'? - דווקא הפוך, בתייה הבת שלו, היא שלקחה והצילה את משה רבינו".

בס"ד י"א טבת תשע"ו

קריאה בצלופח

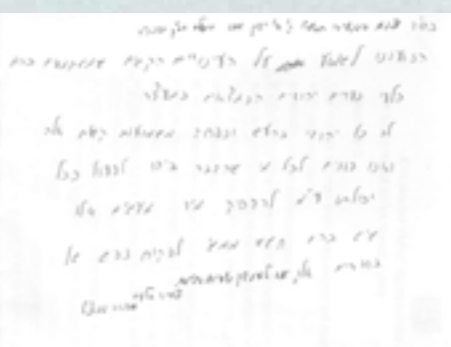
בעקבות העדויות על מעשיהם החמורים של חוקרי השב"כ בנערים העצורים, אנו דורשים להפסיק מייד את חקירתם של הנערים במחל-קה היהודית בשב"כ, למנות ועדת חקירה אשר תחקור את התנהלות השב"כ בפרשה, ובמידה שנעברו עבירות על ידי החוקרים - להעמידם לדין.

לפי פסיקת בג"ץ, שימוש ב"אמצעים מיוחדים" בחקירות אפשרי רק במקרים חריגים של "פצצה מתקתקת" - דהיינו כאשר "פלוני נעצר על ידי השב"כ. הוא מחזיק בידיו מידע אודות מיקומה של פצצה שהוטמנה ותתפוצץ בקרוב. ללא מידע זה לא ניתן בשום דרך לנטרל את הפצצה. אין גם כל דרך אחרת להשיג את המידע. אם יושג המידע, תנטרל הפצצה. אם לא תנטרל, ייפגעו וייהרגו רבים" (כלשון בג"צ 5100/94). רק במקרה כגון זה - בו קיים מידע מוחשי על פיגוע ספציפי שעומד להתרחש, יש וודאות גמורה באפשרות להתממשות הסכנה ואין כל דרך אחרת למנוע את התוצאה - הותר לשב"כ לנקוט ב"אמצעים מיוחדים". בכל מקרה אחר החוק אינו מתיר שימוש באמצעים כאלה, אפילו נגד אויבי ישראל.

כמו כן, אנו קוראים לציבור לתמוך בארגון חוננו העוסק במצוה רבה זו.

אל החוקים

הרב גרעון בנימין, רב הישוב נוף איילון	הרב דב ליאור, רב העיר קרית ארבע חברון
הרב יצחק הלוי, רב הישוב קרני שומרון	הרב יוסף טולדנו, רב גבעת זאב, ירושלים
הרב דוד לוי, רב הישוב אבני חפץ	הרב אברהם יצחק הלוי כלאב, אב"ד ירושלים
הרב דוד דודקביץ, רב הישוב יצהר	הרב ישראל אריאל, ראש מכון המקדש, ירושלים
הרב שמחה שטטנר, נשיא ישיבת נחלת ישראל	הרב ד"ר אליהו זייני, ראש ישיבת אור וישועה, חיפה
הרב מרדכי רבינוביץ, גבעת אסף	הרב דב"ר הכהן סטבסקי
הרב יאיר פרנק, רב הישוב עמונה	הרב חיים כץ, ר"מ בישיבת מרכז הרב ובית אל
הרב אהרן כהן, רב הישוב יקיר	הרב דוד חי הכהן, ראש ישיבת נתיבות ישראל ומוסדות אורות התורה, בת ים
הרב אברהם יעקב שרייבר, רב כפר דרום ת"ו, שבי דרום	הרב אורי כהן, ראש כולל מר"ץ, מבשרת ציון
הרב יאיר רמר, רב הישוב חרשה	הרב גדעון פרל, רב הישוב אלון שבות
הרב יהושע מרדכי שמידט, ראש הישיבה ורב הישוב שבי שומרון	הרב שמואל טל, ראש מוסדות תורת החיים, יד בנימין
מנחם פליקס, אלון מורה	הרב יצחק שפירא, ראש ישיבת עוד יוסף חי
בני קצובר, אלון מורה	הרב יואל קטן, ראש מכון שלמה אומן, שעלבים
רשימה חלקית	

בס"ד

צום העשירי תשע"ו, ג' ה' ידין עמו, ירושלים עיה"ק תובב"א

הצדקה לאלוהים על העינויים הקשים שמשתמשים בהם כלפי נערים יהודים הנמצאים במעצר. לב כל יהודי נרעש ונפחד משמועות קשות אלה ואנו פונים לכל מי שהדבר בידו לפעול ככל יכולתו ע"מ להפסיק מיד מעשים אלו שיש בהם חשש ממשי לפקוח נפש של בחורים אלו, או לאבדן שפיות הרעת.

צעיר הלויים אביגדור נבנצל

חיזוק וחינוך

סיפורים על פעולות חיזוק במטה המאבק

נירה מתוקי מספרת על הפעילות לחיזוק משפחות העצורים במסגרת מטה "יהודי לא מענה יהודי"

במטה 'יהודי לא מענה יהודי' פועלים כשבועיים האחרונים להגברת המודעות הציבורית, וליצירת לחץ למניעת עינוי נערים יהודים במרתפי השב"כ. מלבד הפעילות להפסקת העינויים, ישנו אגף במטה שתפקידו לתמוך במשפחות העצורים. למשל, ביום שישו שלחו בחורים מישבת 'מרכז הרב' זר פרחים לכל משפחה, בצירוף מכתב חיזוק של הבחורים. פעילות דומה נעשתה על ידי ילדי תלמוד תורה ששלחו ציורים ותפילות למשפחות. הפעילויות האלה מצטרפות להרבה חבילות ומכתבים שנשלחו בידי אנשים שונים בימים האחרונים.

לחזק ולא להעיק

"אנחנו משתדלים לעמוד בקשר כמעט יומיומי עם המשפחות, דרך סמסים וטלפונים, כדי לתמוך ולחזק מצד אחד, ולא להעיק מצד שני", מספרת נירה מתוקי, פעילה במטה שבצעמה חוותה בעבר התעללות קשה מצד המחלקה היהודית. נירה מספרת כי מכל רחבי הארץ פונים אנשים שרוצים "לתמוך לעזור ולחבק". במטה מעדכנים את המשפחות ומפנים את האנשים לשלוח מכתבי חיזוק. נירה מציינת שכדי לשמור

על פרטיות המשפחות, המכתבים נשלחים אל איש קשר בישוב והוא מעביר אותם הלאה.

בנוסף, במטה מזמינים את הציבור לארגן תפילות ציבוריות לשחרור המהיר של העצורים, ולספר לפעילים על מנת שהידיעה על התפילות תגיע גם אל המשפחות. נירה מספרת שגם הפעילות של יהודים שמוחים על העוול מחזקת מאוד את משפחות העצורים, ונותנת להם את התחושה שהם לא לבד. "כל הזמן מקבלים תגובות נרגשות מההורים. הם חשים את החיבוק החם והאוהב הזה שנותן כוח. לדעת שהם לא לבד ושהרבה מאד אנשים אולי לא מכירים אותם אישית, אבל מרגישים קשר עמוק ומנסים לעשות מה שאפשר כדי לעזור ולהיות איתם".

על ידי ניגונים

נירה מספרת על אירוע לחיזוק המשפחות שנערך בישוב צופים. נשים ובנות מהישוב "הרימו ערב מרגש ועוצמתי". "לפני כל ברכה נאמרו שוב שמות הבחורים, בתפילה מעומק הלב. שירים וריקודים להמתקת הדינים, שסחפו במעגל אחד כ-150 נשים שהגיעו מכל רחבי השומרון להזדהות ולתמוך". אמו של אחד העצורים חזקה את הנשים בדברי אמונה, הנסוכים בתקווה

גדולה. אירוע דומה התקיים במוצאי שבת בירושלים, וגם בו שמעו הנשים דברי חיזוק מאמו של אחד העצורים.

נירה מסבירה שכשמזמינים את הציבור לתמוך במשפחות, מעבר לעובדה שזה נותן כוח למשפחות "זה נותן כוח לציבור עצמו - לא להיות בחדר, או במגננה אלא לעשות פעולות שמרבות אמונה, מרבות חיבור ויחד ומושכות את המציאות כולה למעלה". כהסבר מצטטת נירה מדברי אחת הנשים באירוע החיזוק בצופים. "לרקוד בשעה כזו? בהחלה חשבת, איך אפשר? לבכות! אבל מרגע לרגע, משיר לשיר, הרגשתי איך בכוח השמחה אפשר לשנות את המציאות ולהפוך את החושך לאור. זה סודו של עם ישראל שגם בשעת משבר, והשבר הוא קשה, הוא מתמלא כוחות שלא אמונה ושמחה. שבע"ה יתהפך הכל לטובה".

חפשו אותנו בפייסבוק

דוא"ל העלון:
acheinu11@gmail.com

עיצוב גרפי: מאור צפירה

מטה "יהודי לא מענה יהודי"

פעילות < מחאה < הפגנה < תקשורת < חיזוקים

מוקד טלפוני: 055-6650946

לתרומות התקשרו והשאירו פרטיכם

ובטרו הערבי - הפצצה מתקתקת:

40 אירועי אלימות ערבים נגד יהודים נרשמו * שלשה חיילים ושני שוטרים נפצעו. בשישה מקומות התפרעו ערבים * בשמונה מקומות יירו בקבוקי תבערה, ובמקום נוסף מטען צינור * מצבור בקבוקי תבערה התגלה סמוך ליישוב תקוע * כ-19 מקומות יירו ערבים אבנים * בחמישה מקומות ניסו ערבים לבצע פיגוע דקירה, בחלקם בהצלחה.

ומתי יטפלו בפצצה המתקתקת באמת?

יומן האירועים - באדיבות אתר האינטרנט הקול היהודי. עם סגירת הגליון: מת מפצעיו גנדי קאופמן הי"ד שנדקק בידי ערבים בחברון.

פרשת העינויים

בישוב נחליאל - עצרת תפילה לנשים וילדים. מיצג העינויים מגיע אל מול בית ראש הממשלה. בכיכר ציון בירושלים מפגינות האמהות עם מאות תומכים. ההפגנות נמשכות - מול ביתם של חברי כנסת. במקביל, הפולמוס התקשורתי חוגג. בעקבות הסרטון מתפרסמים מאמרים רבים הנותנים תמיכה לשב"כ, במרומו או בפירוש, אך בתקשורת גם מאמרים רבים של כותבים שלא התבלבלו וממשיכים לדרוש את הפסקת העינויים.

יום ראשון

ט"ו
טבת

יומן אירועים

